

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Terentius,|| A` M. Antonio Mvreto|| locis prope
innumerabilibus|| emendatus.||**

Terentius Afer, Publius

Venetiis, 1558 [erschieden] 1559

Scholia.

[urn:nbn:de:gbv:45:1-723936](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:gbv:45:1-723936)

bens in digito, quem olim Philumenæ ereptum, sibi de-
 derat Pamphilus. is annulus effecit, ut, uitiatam esse ab
 ipso Pamphilo Philumenam, cognosceretur. Latius Pam-
 philus & uxorem & filium recipit.

S C H O L I A.

Ita me di bene ament, haud propterea te ro-
 go, ut) Ita reperio in omnibus antiquis libris. Do-
 natus tamen legit, amabunt: quod si recipias, aut de-
 lenda erit uox, te, aut non constabit uersus.

Ah noli Parmeno) Consuetudinem hanc ineptorum
 hominum, qui flamam ardentem, ut dicitur, in ore
 potius, quam quicquam secreti, continerent, & tamen
 simulant, nolle ea quæ sciunt, detegere, atque orari
 uolunt, festiuissime expressit Lucianus in conuiuio:
 cuius uerba, quoniam & leporis plena sunt, & huic
 Terentij loco plane gemina, ascribere non grauabor.
 Colloquuntur autem inter se Lucinus, & Philo: è quibus
 cum Lucinus dixisset: ἐγὼ δὲ, ἀπαγε, ἐκ ἄν τι
 τοιῶτον εἶποιμι. Ita excipit Philo. Θρύπη ταῦτα ὦ
 Λυκῖνε. ἀλλ' ἔτι γε πρὸς ἐμὲ ἔτω ποιεῖν ἐχθρῶν. ἀκρι-
 βῶς γιγνώσκων, πολὺ πλεον ἐπιθυμῶντά σε εἶπειν, ἢ
 ἐμὲ ἀκῆσαι. καὶ μοι δοκεῖς, εἰ ἀπορήσεις τῶν ἀκῆ-
 σομένων, καὶ πρὸς κίονά τινα, ἢ πρὸς ἀνδριάντα ἠ-
 δέως ἂν προσελθὼν ἐκχέαι πάντα σιμείρων ἀμυσί.
 εἰ γὰρ ἐδελήσω ἀπαλλάττειν νυῦ, ἐκ ἑάσεις με ἀ-
 νήκαον ἀπελθεῖν, ἀλλὰ ἤξεις καὶ παρακολυθήσεις,
 καὶ

καὶ δεήσει . κ' αὐτὸν πρὸς σέ ἐν τῷ μέρει . καὶ ,
 εἴ γε δοκεῖ , ἀπίωμεν , ἄλλε αὐτὰ πεισόμενοι . σὺ δὲ
 μὴ λέγε . Λυ . μηδὲν πρὸς ὀργὴν , διηγήσομαι γὰρ ,
 ἐπεὶ περ' ἔτω ποροδυμῆ . ἀλλ' ὅπως μὴ πρὸς πολλὰς ἐ-
 ρεις . Φι . εἰ μὴ παντάπασιν ἐγὼ ἐπιλέλησμαι Λυκί-
 νε , αὐτὸς σὺ ἄμεινον ποιήσεις αὐτὸ , καὶ φθάσεις
 εἰπὼν ἅπασιν , ὥσε εἰδὲν ἐμὲ δεήσει .

Aedepol nã nos æque sumus omnes inuisæ
 uiris.) Duae uoces, inique, & omnino, quæ in alijs
 erant, eo sustuli, quod neque erat in ullo uetere libro,
 & corrumpebant uersum. huic autem querelæ, qua
 utitur Sostrata, affinis est illa Creusæ apud Euripidem
 Ione:

Τὰ γὰρ γυναικῶν δυσχερῆ πρὸς ἄρσενας,
 Κ' ἂν ταῖς κακῶσιν αἰ' γαθαὶ μεμιγμέναι,
 Μισοῦμεθ' ἔτω δυσχερεῖς πεφύκαμεν .

Quid ais? an uenit Pamphilus? uenit. diis
 gratiam habeo.) Ita emendauit ex uno Antonia-
 norum. nam, quomodo erat in ceteris, dijs habeo gra-
 tias, uersus efficiebatur acatalecticis, quem catalecti-
 cum esse, ut ceteros, multo uerisimilius est.

Omnibu' nobis ut res dant sese, ita magni
 atque humiles sumus.) Eandem nimirum ha-
 bent sententiam uersus illi, quos pronunciat Ulysses
 Odyss. σ. etsi eos, qui philosophantur, aliò trahunt.

Τοῖος γὰρ νόος ἐστὶν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
 Οἷον ἐπ' ἡμᾶρ ἄγῃσι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε .

Quod

Quod faciundum fortasse sit postidea, hoc nunc si feceris.) Ita est in quibusdam veterum. alij, ignoratione antiquæ uocis, fecere, post, idem.

Iam ætate ea sum, ut non fiet peccato mihi ignosci æquom.) Mihi peccato, id est, mihi, si quid peccauerim. nam ut iuratus est, qui iurauit, ita peccatus, hoc quidem loco, qui peccauit, id est, ὁ ἠμαρτηκός. similiter locutus est Quintilianus libro V I. Qui uero iudicem rapere, & in quem uellet habitum animi posset perducere, quo dicto, flendum, & irascendum esset, rariius fuit. ibi enim, quo dicto, ualet, ἔ λέξαντος.

-equidem plus hodie boni
Feci imprudens, quàm sciens, ante hunc diem unquam) sententia Plantina ex Captiuis :

- sepe iam in multis locis

plus insciens quis fecit, quàm sciens, boni.

M. A N T O N I I M V R E T I
D E M E T R I S T E R E N -
T I A N I S .

T E R E N T I I uersus duorum generum sunt;
iambici, & trochaici. neque autem iambus
in trochaicum, neque trochæus in iambicum
admittitur. Iambicus initio fiebat è solis iambis, ut,

Quid hoc noui est? quid ira nunciat Deum?

& apud Terentium; si modo ita legendum est,

Amantium iræ, amoris integratio est.

Terentianus ait, eos in tragædijs, propter nimiam ip-
sorum leuitatem culpari. ego tamen Græcos poetas sæ-
pe admodum usos reperio. ut Sophoclem,

πάλαι κωμητέοντα, καὶ μετρούμενον.

ἔτ' ἔργον ἐστὶν, ἐννέπειν δ' ὄτου χάριν.

ὅτ' ἄλλοτ' ἄλλον, ἐμπιτνῶν, στρατηλατῶν.

& Aeschylum:

ἐγὼ δ' ἄτολμός εἰμι συγγενῆ θεόν.

ἅπας δὲ τραχὺς, ὅς τις ἂν νέον κρατῆ.

& Euripidem:

ἐκεῖ δὲν εἰμι. παῖς ἔτ' ἔσ' ἀπωλόμην.

ὄλωλεν, ὡς ὄλωλε τοῖσιν εἰδόσιν.

Postea admissus est alternis spondeus, & omnes pe-
des, qui illi temporibus sunt æquales: in quibus est &
proceleumaticus. tribrachys etiam, quod iambo tem-
poribus par est, recipitur. creticus, quamuis uno tem-
pore longior, tamen ipse quoque receptus est. Iam-

bici